

Didaktické hry pro práci s Živou abecedou

I. str. 2–9:

1. Co se ve třídě změnilo?

Jeden žák jde za dveře a ve třídě mezi tím něco změníme. Po návratu žák určuje, co se změnilo.

2. Kde je budík?

Žák hledá po tikotu, kde je schovaný budík. Ostatní musí být naprosto tiše. Mohou hledat i skupiny žáků.

3. Kuba řekl

Žáci plní drobné úkoly podle pokynu „Kuba řekl“. Např. Kuba řekl: „Vstaňte!“ Kuba řekl: „Dřepněte si!“ apod. Pokud učitel/ka řekne pokyn beze slov „Kuba řekl“, žáci na takový příkaz (např. „Lehněte si“, „Vstaňte“ apod.) nereagují a zůstanou nehybně. Kdo se při tomto pokynu pohne nebo jej splní, je ze hry vyřazen a vrací se na místo.

4. Hry na protiklady, na cvičení synonym, na básničky (rýmy)...

5. Hry na rytmus (rozpočítadla, říkanky)

6. Hry s intonací (básně, kde se střídají otázky a odpovědi – př. Byl malý domeček)

7. Hry na rozvoj paměti (žáci si během časového intervalu mají zapamatovat např. řadu obrázků na magnetické tabuli nebo určité předměty na stole...)

II. str. 10–22:

1. Hlávka „m“ („l“, „s“, „p“) nás probudí

Žáci leží na lavici a učitel/ka říká různá slova. Jestliže žák slyší slova s hláskou „m“ („l“, „s“, „p“), zvedne hlavu.

2. Na jména

Žáci vymýšlejí co nejvíce jmen dětí na probírané písmeno.

3. Písmenkové pohádky (pro motivaci a lepší zapamatování probíraného písmenka je vhodné přečíst ke každému písmenku pohádku z knihy L. Horník, Písmenkové pohádky)

4. Básničky a říkanky k písmenkům

Žáci se učí nazpaměť krátké říkanky k jednotlivým písmenkům.

5. Na slepého

„Čtení“ látkových nebo plastických písmen pouze hmatem se zavázanýma očima.

III. str. 23–32:

1. Na Honzíka

Honzík jde smutně ze školy, dnes dostal těžké úkoly. Kdopak mu, děti, radu dá, co všechno na „a“ („m“, „i“, ...) začíná?

2. Morseovka – hra na procvičování délky samohlásek (— ·).

3. Na Popletu – Popleta (např. maňásek) čte dětem chybně písmenka. Děti ho hlídají a opravují.

4. Na němého

Učitel/ka vyslovuje šeptem souhlásky a žáci poznávají, o kterou hlásku jde.

IV. str. 32–42:

1. Na rozsekaná slova

Děti si položí ruku pod bradu a hlasitě vyslovují slovo. Kolikrát se čelist pohne a ťukne do ruk, tolik slabik má slovo.

2. Hádej, co si myslím

Myslím si slovo, které začíná na slabiku „ma-“, „po-“, ... (můžeme hrát i na poslední slabiky ve slovech).

3. Módní přehlídka

Jedna řada dětí má na šatech připnuté samohlásky, druhá řada souhlásky. Děti vytvoří dvojice a třída přečte slabiku.

4. Hra na mimozemšťany

Učitel/ka říká slovo po hláskách a žáci skládají celé slovo (m-á-m-a = máma; l-e-t-a-d-l-o = letadlo...). Říkáme slova od nejjednodušších po složitější. Můžeme říkat i po slabikách.

5. Zlatá brána

Dva žáci vytvoří ze zdvižených spojených paží bránu. Ostatní děti se chytí za ruce a procházejí „bránou“. Přitom říkají říkanku:

Zlatá brána otevřená, zlatým klíčem odemčená.

Kdo do ní vejde, tomu hlava sejde.

Ať je to ten, nebo ten, praštíme ho koštětem.

Ten žák, který je při posledním slově říkanky pod branou, se vymění s jedním žákem, jenž tvoří bránu. Jakmile děti zvládnou tuto říkanku, říkají místo slov říkanky vždy 1 zvolenou slabiku ve stejném rytmu jako říkanku.

V. str. 41, 44, 45 – procvičujeme čtení jednoduchých slov z probraných písmen, na str. 47 si mohou žáci vystříhat pexeso.

S Živou abecedou se pracuje v září a v říjnu, přičemž začátkem listopadu ji nahrazuje Slabikář.

Přejeme všem dětem, vyučujícím i rodičům, ať se jim naše Živá abeceda líbí a přinese jim mnoho radosti.